

مدیریت ورزشی _ پاییز ۱۳۹۸
دوره ۱۱، شماره ۳ ص: ۶۳۱ - ۶۱۱
تاریخ دریافت: ۰۵ / ۰۷ / ۹۷
تاریخ پذیرش: ۰۴ / ۰۴ / ۹۸

بازنمایی فساد ورزشی در فضای رسانه‌ای ایران در طول ده سال گذشته (۱۳۸۶ - ۱۳۹۶)

علی ناصری^{۱*} - زهره حسنی^۲

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران. ۲. استادیار مدیریت ورزشی دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

چکیده

فساد ورزشی را هرگونه حرکت غیراخلاقی و غیرقانونی تعریف می‌کنند که در تلاش است عملاً، نتیجه یک رویکرد ورزشی را برای جلو بردن اهداف مادی خود تحریف کند. در مصاف با این پدیده، نقش رسانه‌ها بسیار حیاتی است. جایی که از طریق بازنمایی فعالیت‌های مفسدانه، چونان پرتوی که تاریکی را به روشنی بکشانند، چهره‌های آلوده را بر ملا می‌سازد. بازنمایی، تولید معنا از طریق چارچوب‌های مفهومی و زبان قلمداد می‌شود. جریان مداوم و مکرر بازنمایی رسانه‌ها از جهان واقع، به طرز قوی بر ادراکات و کنش‌های مخاطبان تأثیر می‌گذارد زیرا فرض بر این است که این بازنمایی‌ها عین واقعیت است. هدف تحقیق حاضر بررسی بازنمایی فساد ورزشی در فضای رسانه‌ای ایران بود. در این پژوهش از روش اسنادی با رویکرد تحلیل محتوا استفاده شد. به این منظور اخبار و گزارش‌های مرتبط با فعالیت‌های مفسدانه منعکس در خبرگزاری‌های رسمی، از ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۶، مورد تحلیل قرار گرفت. یافته‌ها ۱۲ نوع فساد را در ۲۴ ورزش مختلف نشان داد. از منظر ارتباطات، بخشی از مبارزه با فساد را می‌توان به رسانه‌ها محول کرد. رسانه‌ای که با خود به پیگیری موارد و مصادیق آن می‌پردازد و یا به افرادی که از فساد شکایت دارند فرصت سخن گفتن می‌دهد، در واقع به مخاطبان می‌آموزد که فساد پذیرفتنی نیست، و باید با آن مبارزه کرد، به این ترتیب افکار عمومی جامعه را علیه فساد بسیج می‌کند.

واژه‌های کلیدی

بازنمایی، رسانه، فساد، ورزش، ورزشکاران.

مقدمه

فساد مسئله‌ای بسیار فراگیر است که به عنوان یک تهدید اساسی، تمام جهان را تحت تاثیر قرار داده است. از منظر وقوع، فساد می‌تواند بوسیله سه عامل تعیین کننده توضیح داده شود، شاخه نخست، بر روی نقش مکانیسم‌های داخلی تمرکز دارد و شامل انگیزه‌هایی درونی می‌شود که در همان سیستم درصد کنترل فساد است. شاخه دوم، نقش مکانیسم‌های خارجی را در بررسی فساد مورد تاکید قرار می‌دهد و توسط افراد یا سازمان‌های خارج از آن سیستم به کنترل خارجی فساد می‌پردازد (مانند سیستم کار و کنترل قدرت‌های قضایی). و در نهایت، شاخه سوم، استدلال می‌کند که فساد می‌تواند با عوامل غیرمستقیم، مانند فرهنگ توضیح داده شود. در این طبقه بندی، آزادی رسانه‌ها یک مکانیزم کنترل خارجی در فساد به شمار رفته است (برونتی و ویدر، ص: ۱۸۰۲ و ۱۸۰۳). نحوه کنش رسانه‌ها با فساد یکی از موضوعات مناقشه برانگیز در محافل علمی بوده است. چنانچه بررسی‌های انجام شده نشان داده‌اند که وجود رسانه‌های مستقل و گسترش اطلاعات موجب شفافیت و پاسخگویی و در نتیجه کاهش فساد می‌شود (۴-۱)؛ بنابراین آزادی رسانه را می‌توان عنصری مرتبط با ایجاد اطمینان برای توسعه فعالیت‌های مقابله با فساد از طریق انعکاس آن و چگونگی پیگیری برخورد با رفتارهای مفسدانه دانست (۵). چراکه رسانه‌های مستقل و جمعی با روند انحصارزدایی در تولید خبر نقش بالقوه‌ای برای افزایش گردش اطلاعات و در نتیجه کنترل فساد و فعالیت‌های رانت جویانه دارند (۲). به طور معکوس سیطره و کنترل رسانه‌ها از سوی دولت‌ها با افزایش سطح فساد مرتبط است (۶، ۷). با این حال، هنگامی که ارتباط بین رسانه و فساد از منظری وسیع‌تر و در بستر عوامل سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی در نظر گرفته می‌شود، نشان داده شده است که رسانه‌ها نه لزوماً به عنوان ابزاری برای مقابله با فساد فعالیت می‌کنند، بلکه خود ممکن است به عنوان جزیی از شبکه فساد و یا ابزاری برای آن شوند (۸). این موضوع با گسترش حرفه‌ای‌گری، تجاری‌سازی و مخاطب محوری در ورزش و اقتصاد رسانه گره خورده است. به طور مثال، تحقیقات انجام شده در جمهوری چک، ایتالیا و آلمان نشان داده است که شبکه‌های غیر رسمی‌ای بین ژورنالیست‌ها، رسانه و بازیگران ورزش در زمینه رشوه وجود داشته. مواردی که به طور مثال به دلیل تحریف نتایج نظرسنجی‌ها و مواردی از این نوع با مجازات و حتی زندانی شدن مجریان برنامه‌های ورزشی تلویزیون همراه بوده است. همچنین اسپانسرها با روش‌های تطمیع، فشار و مداخله از طریق ابزارسازی رسانه، تولید خبرهای پولی و دستمزد محور، سعی در پوشش خبری بیشتری از رویدادها، ورزشکاران و یا باشگاه‌هایی

دارند که با آنها قرارداد حمایتی دارند (۹). به باور مانسینی، چگونگی انعکاس فساد در رسانه می‌تواند متاثر از دو دسته عوامل درونزا و برونزا باشد. عوامل درونزا شامل مواردی مانند ساختارسیستم رسانه است که به طور ویژه اشاره دارد به سطح تجاری‌سازی و تقسیم بازار رسانه و یا شیوه رهبری رسانه که در چینش و تنظیم خبرها دارای نقش کلیدی هستند، عوامل برونزا نیز در برگزیده ساختار قدرت در جامعه و میزان همترازی و سطح منازعات و رقابت‌های افراد متنفذ و همچنین سطح و فعالیت سازمان‌های غیردولتی و مردم نهاد است. این عوامل می‌توانند راهبرد رسانه را برای چگونگی انعکاس و تمرکز بر فساد بر اساس نوع آن و افراد دخیل در آن شکل دهد (۵). برون‌تی و ویدر (۲۰۰۳) نیز انعکاس اخبار در رسانه‌ها را متاثر از قوانین و مقررات، تاثیر عوامل سیاسی - اقتصادی و اقدامات گروه‌های فشار بر محتوی رسانه می‌دانند (۱).

در رابطه با فساد ورزشی، از منظر نوع‌شناسی و میزان درگیری سازمان‌ها، تیم‌ها، بازیکنان، داوران و سایر افراد با این پدیده، تحقیقات متعددی توسط محققانی همچون بویرس^۳ (۲۰۰۸)، گورسی^۴ (۲۰۰۹)، مینینگ^۵ (۲۰۰۵) صورت گرفته است (۱۰-۱۲)؛ اما، در زمینه تحلیل نقش و عملکرد رسانه در رابطه با مفاسد ورزشی بررسی‌ها بسیار محدود می‌باشد. از جمله پژوهش‌هایی که به طور مستقیم به این موضوع پرداخته است تحقیق نومیراتو (۲۰۰۹) می‌باشد. او در این بررسی نحوه انعکاس خبرهای مرتبط با مفاسد ورزشی را متاثر از دو دسته عوامل خرد و کلان اجتماعی می‌داند. از منظر تاثیر عوامل خرد اجتماعی، نقش و عملکرد مثبت یا منفی رسانه در مواجهه با فساد تحت تاثیر مواردی مانند: امکان تشکیل شبکه‌های روابط غیر رسمی بین ژورنالیست‌ها و عوامل ورزشی برای دریافت رشوه و تبانی، تطمیع رسانه از طرف اسپانسرها در نوع پوشش خبری رویدادهای ورزشی به شکلی که بهره بیشتری ببرند و همچنین میزان تقاضای بازار و ارزش خبری در زمینه نوع اخبار است. به طور مثال، هنگامی که افشای فساد ورزشی از طریق مقامات ذی نفوذ و مجاری حقوقی مورد حمایت است و افکار عمومی به آن حساس می‌باشند، رسانه‌ها نیز تمایل به انعکاس خبرهای مربوط به فساد ورزشی خواهند داشت (۱۳).

-
1. Mancini
 2. Brunetti & Weder
 3. Bures
 4. Gorce
 5. Maenning

ابعاد کلان اجتماعی موثر در تفسیر رفتار رسانه در زمینه فساد ورزشی شامل پدیده اقتصاد سیاسی در ورزش و رسانه، پیشرفت‌های تکنولوژیک در حوزه ارتباطات رسانه‌ای و جایگاه فساد ورزشی در بستر وسیع‌تر اجتماعی و ملی است. از منظر اقتصاد سیاسی، نهاد رسانه را باید بخشی از نظام اقتصادی دانست که در پیوند با نظام سیاسی است. ویژگی‌های غالب معرفتی را که رسانه برای جامعه و درباره جامعه تولید می‌کند، تا حد زیادی می‌توان با ارزش مبادله گوناگون محتوا و همچنین با منافع پنهان اقتصادی صاحبان و ذینفع‌های آن توضیح داد. این منافع، بر لزوم سودآوری فعالیت رسانه‌ای و منفعت بخش مرتبط به خبر مربوط می‌شود (۹). نومیراتو (۲۰۰۹) در توضیح درک این روابط می‌گوید، از منظر اقتصاد سیاسی، فساد ورزشی لزوماً در خصوص بروندادهای خود ورزش نیست بلکه متمرکز بر اهداف سیاسی و اقتصادی است. در چنین شرایطی رسانه به عنوان ابزاری تحت کنترل برای راهبردهای دسترسی به جایگاه‌های قدرت تلقی می‌شود. پیشرفت تکنولوژی‌های ارتباطی و شبکه‌های اجتماعی عامل دیگری است که در چارچوب کلان اجتماعی بر روند رابطه رسانه و فساد موثر است. نتایج یک بررسی در بین ۱۵۰ کشور نشان داده است که بین فعالیت و ضریب نفوذ شبکه‌های اجتماعی (فیس بوک در تحقیق مورد نظر) و فساد رابطه‌ای معکوس برقرار است. کومارجا و سارانگی^۱ (۲۰۱۷)، شبکه‌های اجتماعی را به عنوان ابزاری سریع و ارزان تلقی کرده که نظارت اجتماعی را امکان‌پذیر و قربانیان فساد را مشاهده‌پذیر می‌سازند به همانگونه که عاملان آن را نیز در معرض دید قرار می‌دهند (۱۴). اگر پیشرفت تکنولوژی‌های ارتباطی را تا حدود زیادی به عنوان عامل کاهنده فساد بدانیم، گستردگی سطح و ژرفای فساد در بستر جوامع به عنوان یک عامل کلان اجتماعی تا حدود زیادی می‌تواند با اشاعه فساد ورزشی مرتبط باشد. در چنین مواقعی بر اساس تئوری آینه‌آوردن ورزش به عنوان آینه‌ای برای بازتاب ارزش‌های جامعه تصور می‌شود. همچنین، گستردگی فساد در بستر جوامع علاوه بر افزایش آسیب‌پذیری ورزش، امکان فسادپذیری رسانه‌ها را نیز افزایش می‌دهد (۱۳).

بر اساس موارد ذکر شده، هدف پژوهش حاضر، بررسی بازنمایی فساد ورزشی در رسانه‌های ایران در یک دهه گذشته یعنی از سال ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۶ می‌باشد. با توجه به سه مکانیسم تعیین کننده در کنترل فساد (مکانیسم داخلی، خارجی و عوامل غیرمستقیم) که در ابتدای مقدمه شرح داده شد و همچنین در اختیار رسانه قرار گرفتن یکی از مناغشه‌انگیزترین گزارشات درباره فساد ورزشی توسط کمیسیون اصل

-
1. Kumarjah & Sarangi
 2. Mirror theory

نود، لازم است به این مسئله اشاره شود که در طول سال‌های مورد نظر این پژوهش و در دی ماه ۱۳۸۹، ساختار حاکمیتی ورزش ایران از سازمان به وزارت، تغییر یافت. این تغییر، سازوکاری نظارتی را در عملکرد اصلی‌ترین متولی ورزش کشور از طریق طرح پرسش و استیضاح وزیر از طرف نمایندگان مجلس فراهم آورده است. در چنین شرایطی، افراد معرفی شده برای تصدی این جایگاه هریک با ارائه رئوس برنامه‌ها، اهداف و شعارهای محوری خود (از جمله آن‌ها: ورزش ارزشی؛ توسعه متوازن ورزش) را بیان داشتند، اما در میان رئوس برنامه‌های پیشنهادی آن‌ها موضوع مقابله با فساد به چشم نمی‌خورد. در نهایت محمود گودرزی با شعار ورزش پاک سکان وزارت ورزش را برای بیش از سه سال در اختیار گرفت. همچنین، در بازه زمانی مورد نظر این پژوهش برای اولین بار گزارشی از طرف مجلس شورای اسلامی در سال ۱۳۹۴ در خصوص فدراسیون فوتبال منتشر شد و در دسترس عموم قرار گرفت که با واکنش‌های مختلفی همراه بود. به طور کلی این پژوهش در نظر دارد در بازه زمانی مورد نظر، با توجه به گزارش رسانه‌ها به این سؤال پاسخ دهد؛ فساد ورزشی در ایران چگونه از محلی به محل دیگر و از ورزشی به ورزش دیگر متفاوت است؟ تنوع فعالیت‌های مفسدانه در این سال‌ها به چه صورت بوده است و افراد، لیگ‌ها و دوره‌های زمانی مختلف، هریک به چه اندازه در فساد ورزشی نقش داشته‌اند؟

روش‌شناسی پژوهش

مفهوم بازنمایی^۱ در مطالعات رسانه‌ای جنبه محوری دارد. این مفهوم با تلاش‌هایی که برای ترسیم واقعیت صورت می‌گیرد، رابطه تنگاتنگ دارد. بازنمایی را «تولید معنا از طریق چارچوب‌های مفهومی و زبان» تعریف می‌کنند. جریان مداوم و مکرر بازنمایی رسانه‌ها از جهان واقع، به طرز قوی بر ادراکات و کنش‌های مخاطبان تأثیر می‌گذارد زیرا فرض بر این است که این بازنمایی‌ها عین واقعیت است (۱۵). در پژوهش حاضر با تأکید بر بازنمایی انعکاسی، از روش بررسی اسنادی با رویکرد تحلیل محتوا استفاده شد. واحد تحلیل در این تحقیق، گزارش‌های مطبوعات، خبرگزاری‌ها و وب‌سایت‌های داخلی از سال ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۶ بود که با کلیدواژه موضوع فساد ورزشی، مورد جستجو، انتخاب و مطالعه قرار گرفتند.

یافته‌ها

بر مبنای گزارش‌های رسمی، این پژوهش دسته‌بندی‌های دقیقی از افراد، لیگ‌ها، رسانه‌های درگیر با فساد

و همچنین انواع مختلف فساد بر حسب تعداد مواردی که هر یک در طی سال‌های تعیین شده در رسانه‌ها بازتاب پیدا کرده‌اند، به تفکیک ورزش‌های مختلف ارائه کرده است.

جدول ۱. افراد درگیر در فعالیت‌های مفسدانه

ردیف	افراد درگیر در مسئله فساد	تعداد
۱	ورزشکاران	۲۷۶
۲	مدیران	۸۸
۳	مربی‌ان (سرمربی و کمک مربی)	۴۹
۴	دلال	۲۷
۵	داور (داور وسط و کمک داورها)	۶
۶	سرپرست تیم	۵
۷	بدنساز	۲
۸	پزشک	۱
۹	اسپانسر	۱
۱۰	سایر (مثل موارد مربوط به شرطبندی‌ها و ...)	۶۳۵
مجموع: ۱۰۹۰		

جدول ۲. رسانه‌هایی که در یک دهه گذشته انواع فساد را منعکس کرده‌اند

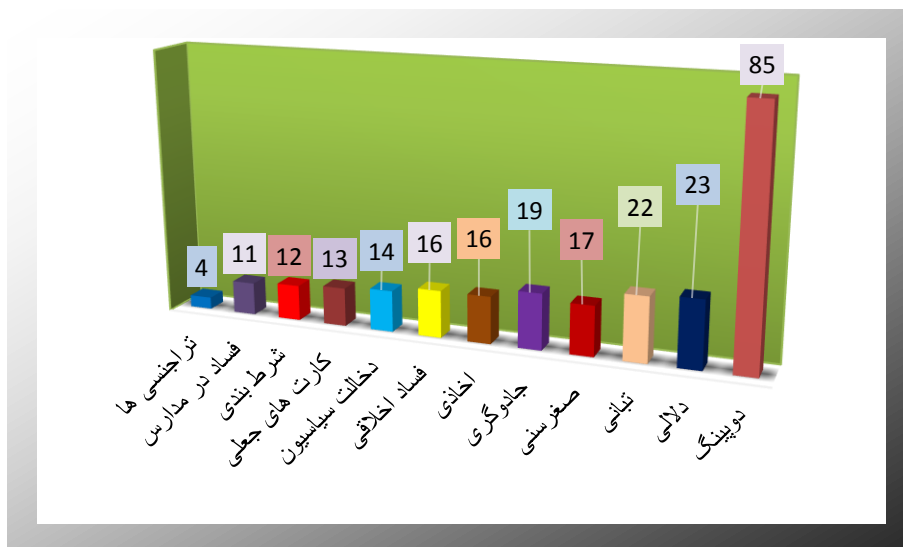
ردیف	رسانه	تعداد نشر	ردیف	رسانه	تعداد نشر
۱	خبرگزاری مهر	۴۴	۲۷	فرتاک ورزشی	۳
۲	تابناک	۱۷	۲۸	خانه فوتبال	۳
۳	مشرق	۱۵	۲۹	صاحب‌خبر	۳
۴	ایسنا	۱۳	۳۰	آنا	۳
۵	خبرآنلاین	۱۳	۳۱	بانک ورزش	۳
۶	فرارو	۱۰	۳۲	ایسکا نیوز	۲
۷	ورزش سه	۹	۳۳	رجا نیوز	۲
۸	خبرگزاری تسنیم	۷	۳۴	نامه نیوز	۲
۹	تی نیوز	۶	۳۵	آی اسپورت	۲
۱۰	باشگاه خبرنگاران جوان	۶	۳۶	ساتین	۲
۱۱	خبرگزاری فارس	۶	۳۷	صراط	۲
۱۲	پارس فوتبال	۵	۳۸	آستان‌خبر	۲
۱۳	پاسینه	۵	۳۹	هر لحظه	۲
۱۴	خبرگزاری الف	۵	۴۰	جام نیوز	۲

ادامهٔ جدول ۲. رسانه‌هایی که در یک دهه گذشته انواع فساد را منعکس کرده‌اند

ردیف	رسانه	تعداد نشر	ردیف	رسانه	تعداد نشر
۱۵	نود	۵	۴۱	برترین‌ها	۲
۱۶	خبرگزاری میزان	۵	۴۲	عصر ایران	۱
۱۷	خبر ورزشی	۴	۴۳	کیهان	۱
۱۸	۱ ورزش	۴	۴۴	ایران بوم	۱
۱۹	سیمرغ	۴	۴۵	آناج	۱
۲۰	همشهری آنلاین	۴	۴۶	خبر ایرانی	۱
۲۱	خبرگزاری فارس	۴	۴۷	آکا ایران	۱
۲۲	ایرنا	۳	۴۸	بولتن نیوز	۱
۲۳	آفتاب	۳	۴۹	بازارنیوز	۱
۲۴	روز نو	۳	۵۰	کرج رسا	۱
۲۵	دی اسپورت	۳	۵۱	لرستان ورزشی	۱
۲۶	خبرگزاری صدا و سیما	۳	۵۲	دز مهرباب	۱

همان طور که در جدول شماره (۲) ملاحظه می‌شود، در بازه زمانی مورد نظر، ۵۲ رسانه و خبرگزاری مختلف منعکس کننده این مسئله بوده‌اند که از بین آن‌ها خبرگزاری مهر با ۴۴ خبر در صدر جای گرفت. در این پژوهش، بر مبنای گزارش‌های رسمی، "۱۲ بُعد" برای فعالیت‌های مفسدانه استخراج و سپس بر حسب تعداد مواردی که هر یک از این ابعاد در طی سال‌های تعیین شده در رسانه‌ها بازتاب پیدا کرده‌اند، به دسته‌بندی آن‌ها پرداخته شده است (شکل ۱).

مطابق شکل ۱، دوپینگ با ۸۵ مورد (یعنی ۳۴٪) بیشترین اتفاقی بود که در رسانه‌ها انعکاس داشته است، سپس دلالی، تبنانی، صغرسنی، جادوگری، اخاذی، فساد اخلاقی، دخالت سیاسیون، کارت‌های جعلی، شرط‌بندی، فساد در مدارس فوتبال و تراجنسی‌ها در رده‌های بعدی هستند.

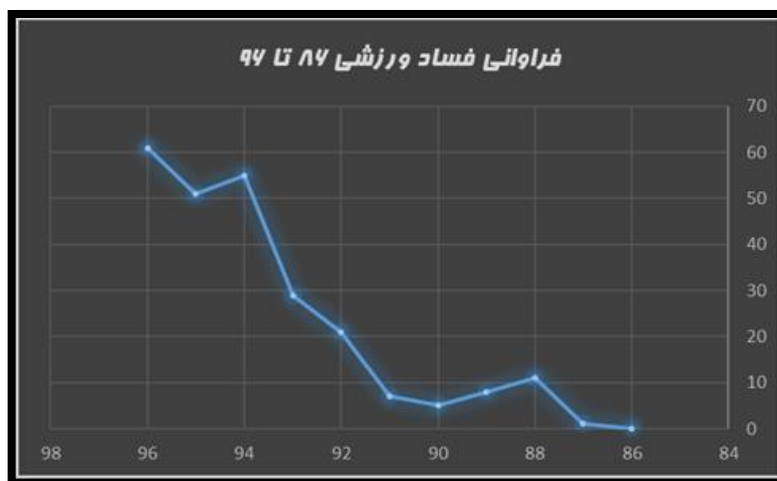
شکل ۱. میزان تکرار انواع مختلف فساد در یک دهه گذشته (۹۶-۸۶)

نتایج بازتاب فساد ورزشی در رسانه‌های ایران (۸۶-۹۶)

با بررسی دقیق گزارشات مرتبط با فساد در رسانه‌های ایران، مشاهده شد که در سال ۱۳۸۶، هیچ‌گونه خبری از فعالیت‌های مفسدانه در دسترس قرار نداشت. این امر ممکن است دلایل زیادی داشته باشد از جمله: از بین رفتن صفحات خبری مربوطه با گذشت زمان؛ حاکم بودن سیاست‌های ضد افشاگرانه در جامعه؛ هراس بی پایان از شکسته شدن قبح این مسائل که از آن به عنوان حساسیت زدایی یاد می‌شود، خود مانعی در جهت نشر آن‌ها باشد. در سال ۱۳۸۷، یک مورد، ۱۳۸۸ یازده مورد، ... و در سال ۱۳۹۶ به شصت و یک مورد رسید.

جدول ۳. بازتاب فساد ورزشی در رسانه‌های ایران از ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۶

سال	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶
تعداد	۱	۱۱	۸	۶	۷	۲۱	۲۹	۵۵	۵۱	۶۳
مجموع	$\Sigma=۲۵۲$									

شکل ۲. روند بازتاب فساد ورزشی در رسانه‌های ایران از ۸۶ تا ۹۶

همانگونه که در شکل ۲، مشخص است، در ابتدای مسیر، روند بروز و انتشار فعالیت های مفسدانه، بیانگر شیب و نوسان کندی است که در ادامه به سرعت جای خودش را به شیبی تند و ناگهانی می دهد. این مسئله احتمالاً نشانگر این مطلب است که از یک سو ارتقاء جایگاه، نفوذ و نحوه دسترسی رسانه ها در سالهای اخیر و از سوی دیگر تغییر روح فعالیت‌های ورزشی از مواردی همچون "بازی جوانمردانه" به مواردی مانند فریب کاری و "برنده شدن به هر قیمتی"، باعث شده است روند بروز و انتشار این نوع فعالیت ها با شتاب عجیبی در حال رشد باشد.

با توجه به نتایج جدول ۴، می توان نتیجه گرفت که بین بازتاب فساد ورزشی در رسانه‌های ایران از سال ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۶ تفاوت معناداری وجود دارد. مجموع این موارد در سال‌های مذکور، شامل ۲۵۲ مورد شد که از این تعداد، دوره ۱۳۹۴ تا ۱۳۹۶ با ۱۶۹ مورد بیشترین تعداد را دارا بود؛ دوره ۹۰-۹۳ هم با ۶۳ مورد در مرتبه بعدی و در نهایت ۸۶-۸۹ هم با ۲۰ مورد کمترین موارد را در خود داشت.

جدول ۴. مقایسه بازتاب فساد ورزشی در رسانه‌های ایران در سه دوره زمانی

	Observed	Expected	Residual	Chi-Square	df	Sig
۸۹-۸۶	۲۰	۸۴	-۶۴			۰/۰۰۰
۹۳-۹۰	۶۳	۸۴	-۲۱	۱,۴۰	۲	
۹۶-۹۴	۱۶۹	۸۴	۸۵			
مجموع	۲۵۲	-	-			

تعداد اخبار در مقابل تعداد فسادها (به تفکیک ورزش‌ها)

با توجه به مشخص شدن انواع فساد و میزان نشر اخبار مرتبط با آن به تفکیک سال‌های مختلف، اکنون آمار مربوط به گزارشات مشاهده شده را در قالب دو موضوع زیر بیان می‌کنیم:

- ❖ تعداد خبرهایی که در این سال‌ها در مورد فساد ورزشی انتشار یافته.
- ❖ تعداد فعالیت‌های مفسدانه‌ای که در این خبرها ذکر شده‌اند.

این گزارشات شامل مواردی از فعالیت‌های مفسدانه در بیست و چهار رشته مختلف بود که مطابق با آن: ورزش فوتبال با ۱۵۷ خبر، بیشترین مورد را به خود اختصاص داد و ورزش‌هایی همچون کبدی، بدمینتون، شنا، بوکس و ... با یک مورد، کمترین گزارش را داشتند. جزئیات کامل این آمار در جدول ۵، نمایش داده شده است.

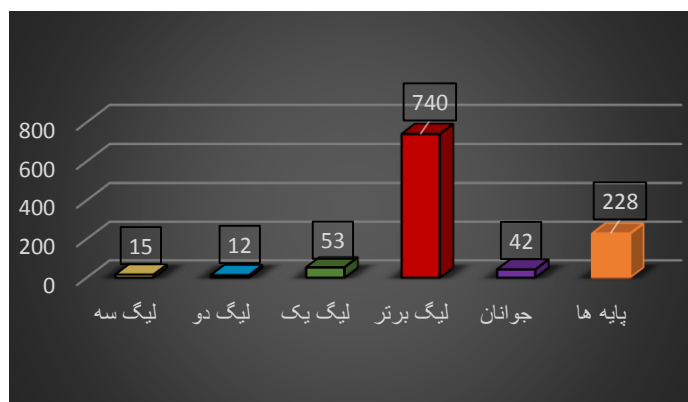
جدول ۵. تعداد اخبار انتشار یافته و تعداد فسادهای ذکر شده در رسانه‌ها

ردیف	ورزش	فساد	خبر	ردیف	ورزش	فساد	خبر
۱	فوتبال	۹۳۳	۱۵۷	۱۳	ووشو	۲	۲
۲	وزنه برداری	۲۲	۱۰	۱۴	جودو	۱۰	۶
۳	کشتی	۱۵	۸	۱۵	شنا	۱	۱
۴	قایقرانی	۹	۷	۱۶	واترپلو	۲	۲
۵	دوچرخه سواری	۴۱	۱۱	۱۷	هندبال	۳	۳
۶	والیبال	۱۴	۶	۱۸	بدمینتون	۱	۱
۷	بسکتبال	۷	۷	۱۹	بدنساری	۵	۳
۸	فوتسال	۸	۹	۲۰	دو و میدانی	۶	۵
۹	فوتبال ساحلی	۱	۱	۲۱	تیر اندازی	۲	۲
۱۰	بوکس	۱	۱	۲۲	ورزش معلولین	۴	۴
۱۱	تنیس	۲	۱	۲۳	کبدی	۱	۱
۱۲	تکواندو	۳	۴	۲۴	موی تای	۱	۱

جدول ۶. مقایسه لیگ‌ها و رده‌های مختلف سنی

لیگ برتر	لیگ یک	لیگ دو	لیگ سه	جوانان	پایه‌ها	
۷۴۰	۵۳	۱۲	۱۵	۴۲	۲۲۸	تعداد
٪۶۸	٪۵	٪۱	٪۱	٪۴	٪۲۱	درصد
$\Sigma = 1090$						

علی‌رغم این که امروزه ورزش به عنوان ضروری‌ترین مقدمه تندرستی و نشاط اجتماعی شناخته می‌شود که می‌تواند سبب افزایش غرور ملی و همدلی مردم شود، اما روآوری برخی از مدیران، مربیان و ورزشکاران به جای تمرین و افزایش علم مربوط به تخصص خود، به فریب کاری و تقلب در مسابقات، وجهه پاک و روح نجات بخش ورزش را خدشه دار کرده است. این موضوع در اکثر لیگ‌ها و رده‌های پایه اتفاق افتاده است که از این بین لیگ برتر به تنهایی با ۷۴۰ مورد، شصت و هشت درصد را شامل شده است.

شکل ۳. مقایسه فعالیت‌های مفسدانه در لیگ‌ها و رده‌های مختلف سنی به تعداد

اکنون با توجه به حجم بالای موارد رخ داده شده در لیگ برتر نسبت به سایرین، لیگ برتر را به تنهایی با سایر لیگ‌ها و رده‌های مختلف مقایسه می‌کنیم.

جدول ۷. مقایسه لیگ برتر با سایر لیگ‌ها و رده‌ها

	Observed	Expected	Residual	Chi-Square	df	Sig
لیگ برتر	۷۴۰	۵۴۵	۱۹۵	۱/۳۹۵	۱	۰/۰۰۰
سایر لیگ‌ها	۳۵۰	۵۴۵	-۱۹۵			
مجموع	۱۰۹۰	-	-			

مطابق نتایج جدول ۷. بین میزان فساد در لیگ برتر و سایر لیگ‌ها تفاوت معناداری وجود دارد.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از این مطالعه، تحلیل و بررسی بازنمایی فساد ورزشی در رسانه‌ها بود. نتایج این بررسی به ترتیب ذیل نشان داد:

الف: بیشترین اخبار مربوط به تخلف‌ها و مصادیق فساد در ورزش مربوط به دوپینگ بوده است. این مورد با بررسی‌های انجام شده قبلی همخوان است. گورسی و چادویک (۲۰۱۱) نیز در بررسی خود به این نتیجه رسیدند که دوپینگ با بیش از ۹۵ درصد وقوع بیشترین میزان فساد را در ورزش به خود اختصاص داده است (۱۶). ورزش مدیکالیزه‌آیا به عبارت دیگر دارو زدگی ورزش، به خصوص پس از دهه ۱۹۶۰ آلودگی به مواد نیروزا را به نحو بارزی افزایش داده است (۱۷). اگرچه استفاده سیستماتیک از مواد نیروزا به دلایل سیاسی-ایدئولوژیک به بلوک شرق (و به طور خاص آلمان شرقی در آن زمان) نسبت داده می‌شود، اما امروزه بازار دوپینگ در ورزش عرصه پر رونقی است (۱۸) که اغلب گامی جلوتر از تلاش‌های علمی برای کشف و کنترل آن است (۱۹). با این حال، از آنجا که معمولاً روش‌های کشف دوپینگ در ورزش‌ها دارای سازوکاری علمی، عینی و روش‌مند است که افراد متخلف با انجام نمونه برداری به طور گریز ناپذیری در معرض آزمون قرار می‌گیرند، این نوع از فساد ورزشی قابلیت کشف بیشتری داشته و ماهیت پنهان‌پذیری آن نسبت به سایر تخلف‌ها در ورزش کمتر است و این می‌تواند از دلایل احتمالی نسبت بالاتر گزارش آن در مقایسه با سایر مفاسد در ورزش باشد. پس از دوپینگ بیشترین مورد فساد مربوط به دلالتی بوده است. جایی که شبکه‌های تخلف در یک پیوند نامبارک فساد مبدا را به فساد مقصد متصل می‌کنند (۲۰) و چرخه‌ای از روند تکرار شونده فساد را شکل می‌دهند. فقدان نظارت و شفافیت، ایجنت‌های غیررسمی، ایجنت‌های رسمی اما پوششی را می‌توان از عمده‌ترین دلایل رونق دلالتی دانست. تبانی در رتبه سوم تکرار مفاسد قرار داشته است. تبانی می‌تواند پیامدهای متعددی برای بازیکنان، داوران، مربیان، مدیران لیگ‌ها، هواداران و اسپانسرها داشته باشد (۲۱). از آنجا که جذابیت اغلب رویدادهای ورزشی در پیش‌بینی ناپذیری نتایج است. تبانی با کم‌رنگ سازی این ویژگی، صدمه جبران ناپذیری به صنعت ورزش وارد می‌کند (۲۲، ۲۳). منینگ (۲۰۰۸) موارد افشا شده از دستکاری رقابت‌های ورزشی را به قله کوه یخ تشبیه کرده است. این دستکاری‌ها معمولاً می‌تواند از طریق شبکه‌ای

-
1. Gorse & Chadwick
 2. Medicalization
 3. Maenning

از افراد مختلف شامل، بازیکنان تیم‌ها، بازیکنان سابق، داوران، مدیران باشگاه‌ها، مدیران تیم‌ها، موسسات کارگزاری (ایجنت‌ها) و حتی عوامل تیم پزشکی تیم‌ها صورت پذیرد (۲۱، ۲۳، ۲۴). دستکاری رقابت‌های ورزشی از آنجا که پلی بین موسسات شرط‌بندی غیرمجاز و موسسات بین‌المللی فعال در جرایم سازمان-یافته (مانند پولشویی) خارج از بخش ورزش را با ورزش ایجاد می‌کند (۲۰، ۲۲)، به عنوان یکی از جدی‌ترین تهدیدهای سلامت رقابت‌های ورزشی در قرن حاضر یاد شده است (۲۵)، به طور مثال، در سال ۲۰۱۳ پس از رسوایی‌های مرتبط با تبانی در فوتبال آلمان مشهور به "مورد بوخوم" که در آن ۳۵۱ نفر مظنون از ۲۵ کشور بودند. پلیس بین الملل اروپا با همکاری تیم‌هایی از پلیس ملی کشورهای اروپایی پرده از حضور شبکه جنایی گسترده و فعال در تبانی در لیگ‌های اروپایی برداشت. این شبکه با ۴۰۰ مورد تبانی در لیگ اروپا و ۳۰۰ مورد تبانی در خارج از اروپا مرتبط بوده است (۲۱).

ب: بیشترین تخلف‌ها در ورزش فوتبال گزارش شده است. روندهای آماتور زدایی و تجارت زدگی^۱ از ویژگی‌های ورزش معاصر است (۱۸، ۲۶). این ویژگی‌ها، ورزش‌ها را از یک سو جذاب و درآمدزا کرده و از طرف دیگر آن را نسبت به وقوع فساد مستعدتر کرده است. به طوری که بررسی کلوسن^۲ (۲۰۱۸)، نشان داده است تجاری‌سازی در فدراسیون‌های بین‌المللی با کاهش پاسخگویی آنها همپوشی داشته است. فوتبال با اقتصادی قدرتمند و پویا و تعداد هواداران بسیار یکی از مستعدترین ورزش‌ها برای وقوع انواع فساد از جمله تبانی، شرط‌بندی‌های غیرمجاز، پول‌شویی و چهره‌شویی است (۱، ۶، ۲۷). فسادهای افشا شده مربوط به فوتبال در سال‌های اخیر، چه در سطح سازمان‌های بین‌المللی و چه در سطح لیگ‌ها و تیم‌های ورزشی در کشورهای مختلف اعم از اروپا، آسیا و آفریقا (۲۸) مبین آن است که این ورزش محبوب دارای اکوسیستمی بسیار فسادپذیر است و پاک بودن آن از آلودگی‌ها مستلزم نظارت و مراقبت بسیار می‌باشد. بر طبق گزارش کمیسیون اصل نود در سال ۱۳۹۴، بخش قابل توجهی از دلایل فساد در فوتبال ایران را می‌توان در مالکیت دولتی و شبهه دولتی بودن تیم‌های حاضر در لیگ‌های فوتبال و تزریق منابع مالی بدون حسابرسی مناسب دانست.^۳ بیش از ۹۰ درصد از ۳۲ تیم حاضر در لیگ برتر و لیگ دسته یک، وابسته به نهادهای عمومی و دستگاه‌های دولتی، صنعتی و نظامی است. این موضوع را می‌توان بر اساس تئوری نمایندگی^۳ تا حدودی تشریح نمود. تئوری نمایندگی (کارگزاری) مربوط به موردی است

1 . De-amateurization & Commercialization

2. Clausen

3 . Agency Theory

که یک نفر مسئولیت تصمیم‌گیری در خصوص توزیع منابع مالی و اقتصادی و یا انجام خدمتی را طی قرارداد مشخصی به شخص دیگری واگذار می‌نماید. شخص اول را در اصطلاح، صاحبکار (مالک) و شخص دوم را اصطلاحاً نماینده (کارگزار) می‌نامند (۲۹). تئوری نمایندگی عمدتاً به تضاد منافع موجود بین مدیریت و مالکیت اشاره دارد. اولین مشکل مربوط به نمایندگی وجود تضاد منافع بین مالک و مدیر است. یعنی مالک به دنبال رسیدن به بالاترین مرحله ارزش سرمایه‌گذاری است و مدیر نیز در وهله اول به دنبال افزایش ثروت خود می‌باشد؛ بنابراین، این احتمال وجود دارد که مدیر، در راستای منافع مالک عمل ننماید. اختلاس و فساد مالی مدیر و خارج ساختن منافع مالک از شرکت، نمونه‌هایی افراطی از این تضاد منافع می‌باشند. طبق تئوری نمایندگی، تضاد منافع می‌تواند منجر به عدم تقارن اطلاعاتی نیز شود. دومین مشکل نمایندگی مربوط به ناتوانی مالک در ملاحظه اقدام و عملیات مدیر است (۳۰، ۳۱). مالک نمی‌تواند اقدامات مدیر را به طور روزانه دنبال کند تا مطمئن شود که آیا تصمیم‌گیری‌های مدیر، منطبق با منافع مالک است یا خیر؛ بنابراین، مالک فاقد اطلاعات لازم در خصوص عملیات مدیر است. این حالت را در اصطلاح تئوری نمایندگی «عدم تقارن اطلاعاتی» می‌نامند. در ورزش، "به عنوان نمونه در گزارشی آمده است که مدیرعامل یک باشگاه نیمه دولتی که هیچ سابقه‌ای در فوتبال نداشت، تحت تاثیر فضایی که اطرافیان و رسانه‌ها و کارچاق‌کن‌ها برایش ساخته بودند، برای به دست آوردن بازیکنی که معمولی بود، حاضر شد مبلغ ۱۰۰ میلیون تومان به باشگاه و شخص مدیر عامل، خارج از چارچوب قراردادهای قانونی بپردازد تا رضایت‌نامه آن بازیکن معمولی صادر شود. این مشکل هنگامی بحرانی‌تر می‌شود که بر اساس قوانین تدوین شده از طرف سازمان‌های بین‌المللی ناظر بر فعالیت باشگاه‌های فوتبال، این باشگاه‌ها نمی‌توانند در مالکیت دولت‌ها باشند، از این‌رو، به منظور دور زدن چنین قوانینی چاره‌ای جز به کارگیری "فساد تدبیری" به منظور فریب سازمان‌های مذکور نمی‌ماند. اما مشکل آنجاست که به تعبیر توماس و میگر (۲۰۰۴)، یک رفتار مفسدانه ایجاد کننده فرصت برای وقوع فسادهای دیگر است (۳۲).

ج: در این بررسی، روند گزارش فساد نشان داد که حساسیت‌های رسانه‌ای نسبت به تخلف و فساد بخصوص از سال ۱۳۹۲ در ورزش شکلی افزایشی داشته است. نقطه اوج این گزارش‌ها در سال ۹۴ مشاهده می‌شود. همزمان با توجه محافل علمی و دانشگاهی در نقد و بررسی دلایل فساد ورزشی و درج مقالاتی در نشریه‌های پژوهشی در سال‌های اخیر، افزایش خبرهای مربوط با فساد ورزشی مصادف است با طرح

1. Informational Asymmetry
2. Thomas & Meagher

شعار ورزش پاک، معنوی و معرفتی و لزوم شفاف‌سازی از سوی محمود گودرزی وزیر ورزش وقت در سال ۱۳۹۲، و گزارش کمیسیون اصل نود درباره فساد در فوتبال مورخ بهمن ماه ۱۳۹۴، گزارشی که پاسخ فدراسیون مربوطه را به همراه داشت و تا مدتی نیز واکنش‌های مختلفی را آفرید، برخی این گزارش را سوگیرانه و غیر واقعی دانستند و برخی آن را نقطه عطفی برای سلامت ورزش، با این حال، سرنوشت گزارش مذکور در هاله‌ای از ابهام باقی مانده است. در توضیح واکنش‌های متفاوت به اخبار مربوط به مفاسد لازم به ذکر است، نظریه‌های بازنمایی دوگونه هستند، نظریه اول در بازنمایی، نظریه انعکاسی است. این نظریه بر این باور است که دوربین در حال نشان دادن واقعیت است. قدرت فهم واقعیت وجود دارد، یعنی دوربین واقعیت را منعکس می‌کند. نظریه دوم با عنوان نظریه ارادی مطرح است. بر عکس نظریه انعکاسی، این نظریه می‌گوید هیچ عمل انعکاسی از جهان بیرونی وجود ندارد و آنچه دوربین نشان می‌دهد اراده و نیت پنهانی است که پشت تصاویر وجود دارد. دوربین واقعیت را منعکس نمی‌کند بلکه نمایشی از واقعیت است. به نظر می‌رسد در شرایط عینی هر دو دیدگاه مصادیقی برای تایید دارند. از این رو، به تعبیر نومیراتو (۲۰۰۹)، با توجه به اقدامات پنهانی و رازآلود بودن رفتارهای مفسدانه، رسانه‌ها با نقشی دوگانه، به عنوان یک ابزار می‌توانند در جهت شفاف‌سازی، مقابله و کاهش فساد و یا در خدمت پنهان‌سازی، توجیه و افزایش آن به کار گرفته شوند (۳۳). گیالیانوتی (۱۹۹۹)، با اشاره به تجاری شدن سیستم رسانه اظهار می‌دارد، اغلب، صاحبان باشگاه‌های فوتبال، به طور همزمان نقش کلیدی نیز در صنعت رسانه‌ای دارند. این سناریو می‌تواند زمینه همپوشی ورزش، فساد و رسانه را ایجاد کند (۳۳).

د: طبق جدول ۲، افراد درگیر در تخلف‌های منجر به فساد ورزشی دامنه گسترده‌ای از ورزشکار تا داور و مربی و عوامل تدارکاتی و یا بدنسازان تیم را در بر می‌گیرد. بررسی‌های انجام شده در ارتباط با فساد در ورزش نشان می‌دهد که فرایند وقوع فساد ورزشی اغلب از طریق شبکه‌ای متشکل از افراد مختلف انجام می‌شود (۹، ۲۰، ۲۲). در فوتبال معمولاً بین ۵ تا ۷ بازیکن در تبارک دارند که به طور معمول بیشتر از بین دروازه بانان، خطوط دفاعی و حمله هستند. (۳۴). در یکی از پرونده‌های جنجال- آفرین در فوتبال ایران، کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال، رای صادره‌اش را در مورخ ۹۲/۱۰/۲۲ اینگونه منتشر کرد: "در پرونده مذکور مشخص شد که برخی رفتارهای غیر ورزشی و سوء جریان مالی و اقدامات نامشروع از جمله ایجاد روابط ناسالم با برخی افراد از جامعه داوران و تلاش برای تطمیع آنان و پرداخت

1. Numerato
2. giulianotti

وجوه غیرقانونی توسط برخی افراد صورت گرفته است". در این پرونده، مسیر پرداخت رشوه برای تبنانی شامل: سرپرست باشگاه به - عکاس باشگاه- به داور قدیمی- به داور- به ناظر مسابقات ذکر شده است (کد خبر: ۹۲۱۰۲۲۱۲۶۳۴). تحلیل تشکیل شبکه در فساد بر اساس تئوری مبادله اجتماعی است (۱۱). شرایطی که در آن افراد بازیگر در داد و ستد مفسدانه سعی در ایجاد منفعت برد- برد برای خود می کنند و گروه یا طرف سوم متحمل زیان آشکار یا پنهان می شود. روابط اعضای شبکه ها معمولا یا به شکل افقی (ناشی از روابط دیرینه و اعتماد سازی درون گروهی و بین فردی است) در این شرایط مبادله فساد بین افراد و گروه های همتراز شکل می گیرد، به طور مثال مدیر تیم A با مدیر تیم B در توافق برای یک تبنانی باهم توافق می کنند، همچنین روابط در شبکه می تواند به شکل عمودی باشد که یک نوع شناخته شده آن " روابط مرید- مراد" است. در چنین روابطی افراد یا برای جبران دیون قبلی یا برای دریافت پاداش های بعدی از ولی نعمتان خود ممکن است مرتکب رفتار خلاف شوند. به طور مثال فرمان پذیری و متابعت یک بازیکن برای رفتاری خاص از سوی مربی تیم معروف با وعده به عضویت درآمدن آن بازیکن در تیم مورد نظر در زمان نقل و انتقال. از مواردی که نومیراتو (۲۰۰۹)، به عنوان یکی از تهدید در فضای رسانه ای در ورزش به آن اشاره کرده است، کمک به مقصر سازی برخی مهره های اجرایی فساد برای رهایی دانه درشت ها است. در چنین مواردی به عنوان مثال، یک داور مسابقه و یا یک بازیکن با استفاده از روش هایی بزرگنمایی مقصر اصلی معرفی می شود و اعضاء شبکه اصلی در حاشیه امن می مانند.

ه: در سال ۲۰۰۸، با لوگوی شورای اروپا، مقاله ای با این عنوان انتشار یافت که "چرا ورزش از فساد ایمن نیست؟" نویسنده این مقاله (بیورس) ضمن برشمردن اقسام فساد های رایج در ورزش، اصلی ترین دلیل آن را پول ذکر می کند. اگر همچنان که پیشتر عنوان شد فوتبال به دلیل جذابیت بسیار زیاد و مخاطب پسندی و حجم منابع مالی در گردش در آن یکی از مستعدترین ورزش ها برای فساد پذیری است، کانون این فساد پذیری را می توان در جایی از فوتبال جستجو کرد که منابع مالی زیاد است و امکان بهره برداری های اقتصادی و سیاسی در آن بیشتر می باشد، و آن بخش جایی نیست جز لیگ های مطرح و تراز بالا. هر چند به لحاظ نظری این موضوع که فساد در ورزش متاثر از سطح فساد در بستر اجتماعی جوامع می باشد مسئله ای توجیه پذیر است، اما، فساد پذیری و فروپاشی ناشی از فساد در لیگ های فوتبال همواره

-
1. Patron-client
 2. Bures

در مناطقی که شاخص فساد ادراک شده در آن بالا است اتفاق نمی‌افتد (۱۰). در این زمینه، هیل (۲۰۱۰) در مقاله‌ای به این موضوع پرداخته است که چرا در بعضی از لیگ‌های فوتبال تباری بیشتر است، در مقاله مذکور، دو کشور مالزی و سنگاپور مورد تحلیل قرار گرفته‌اند. در حالی که سنگاپور در سال ۲۰۰۶ رتبه پنجم (کم بودن فساد) و مالزی رتبه چهارم را به لحاظ شاخص فساد ادراک شده داشته‌اند، اما لیگ‌های فوتبال دو کشور به لحاظ تباری وضعیت تقریباً مشابهی داشته‌اند. هیل، ضمن تحلیل محتوی مصاحبه با ۲۲۰ نفر بازیکن، داور، مقامات رسمی و موسسات شرط‌بندی، سه دلیل (مضمون اصلی) برای افزایش فساد پذیری لیگ‌های فوتبال را برشمرده است. از این میان دو دلیل را می‌توان عوامل دورنزا دانست. اولین مورد ساختار نامناسب و توزیع ناعادلانه دستمزدها است که بخصوص بازیکنان و یا احياناً برخی افراد مرتبط با رویدادها مانند داوران را به سوی جبران از طریق دریافت رشوه برای تباری تحریک می‌کند و دومین عامل نگاه عمومی مبتنی بر فقدان سلامت رفتاری و مظنون بودن مقامات رسمی برای دست داشتن در فساد است (۲۰). اشفورث (۲۰۰۳) با تأکید بر نقش مقامات و رهبران سازمان در فرایند نهادینه سازی ارزش‌ها، هنجارها و رفتارها، از آنان به عنوان مدل برای تنظیم رفتاری یاد کرده است، وی همچنین با اشاره به استعاره حافظه سازمان که آن را انباشت داده‌ها، داستان‌ها و قواعد استخراجی می‌داند اظهار می‌کند هنگامی که تصمیم یا فعلی مفسدانه با دستاوردهای مثبت در حافظه سازمان ثبت می‌شود احتمال وقوع مجدد بیشتری می‌یابد (۳۵). از این رو، تحلیل حافظه سازمانی باشگاه‌های ورزشی (به طور مثال باشگاه‌های فوتبال) در خصوص فساد و پیامدهای آن می‌تواند مهم باشد. عامل سوم که تأثیر آن بیشتر ماهیت برون‌زا دارد وجود شبکه‌های گسترده شرط‌بندی ذکر شده است. بر این اساس، ضمن این که شرایط زمینه‌ای مانند سطح فساد ادراک شده می‌تواند بر فساد لیگ‌های ورزشی موثر باشد ساختار لیگ‌ها و شهرت یا سوء شهرت مسئولان اصلی آن در روند‌های رفتاری تأثیر بسیاری دارد.

بی تردید در سایه موارد متعددی همچون: عوامل سیاسی، اقتصادی و بعضاً قوانین و مقررات است که محتوای رسانه‌ها و نحوه انعکاس‌شان، دستخوش دگرگونی‌های حیرت‌آوری می‌گردد. در این میان، مادامی که رسانه‌ها از سیطره دولت‌ها و از زیر یوغ گروه‌های فشار، رهایی نیابند، افزایش شفافیت، پاسخگویی و در نهایت کاهش فعالیت‌های مفسدانه، در پرتو نوری که رسانه‌ها می‌بایست به تاریکی‌ها

-
1. Hill
 2. Ashforth
 3. Organizational memory

بتابند، انتظاری بیهوده و امری عبث خواهد بود.

این مقاله کوشید تا با بررسی بازتاب فعالیت‌های مفسدانه در یک بازه زمانی ده ساله، به نوع شناسی و طبقه‌بندی این نوع فعالیت‌ها (به تفکیک ورزش‌ها و افراد مختلف) بپردازد. در این بین، به مانند هر پژوهش دیگری، این پژوهش نیز با محدودیت‌هایی مواجه بوده است؛ یافته‌های این مطالعه، بر اساس گزارشات رسانه‌ها پی ریزی شده است؛ لذا عوامل گوناگونی در انتشار یا عدم انتشار فعالیت‌های مفسدانه در این بازه زمانی ممکن است دخیل بوده باشند، من جمله:

- ❖ ممانعت از نشر این نوع رخدادها به دلایلی همچون، ترس از شکسته شدن قبح آن.
- ❖ زدودن آلودگی‌های این چنینی از چهره ورزش (که همانا بازتابی از سیمای کلی جامعه است) واکنش‌های مصلحت‌اندیشانه‌ای تلقی می‌شود که بعضاً ریشه در حاکم بودن سیاست‌های ضد افشاگرانه در فضای ورزش دارد.
- ❖ در موارد استخراج اطلاعات پژوهش از وب سایت‌ها، این احتمال همواره وجود دارد که مطالبی بعد از درج، حذف یا ویرایش گردد، بنابراین، در گذر زمان امکان دسترسی به تمام مطالب آرشیوی برای نویسندگان مقدر نبوده است.

منابع و مأخذ

1. Brunetti A, Weder B. "A free press is bad news for corruption" *Journal of Public Economics*. 2003; 87 (7-8), p 1801–1824.
2. Camaj L. *The Media's Role in Fighting Corruption, Media Effects on Governmental Accountability*. First Published. 2013; N 2, p 21-42.
3. Linstead S, Ricky W. *Organization Studies Special Issue on "The Dark Side of Organization"*. 2010; 31 (8).
4. Worthy B, McClean T. *Freedom of Information and Corruption in Routledge Handbook of Political Corruption*. 2015; pp.347–359.
5. Mancini P, Mazzoni M, Cornia A, et al. Representations of corruption in the British, French and Italian press. *International Journal of Press/Politics*. 2016; 22: 67–91.
6. Djankov S, LaPorta F, Lopez-de-Silanes, and A. Shleifer. The Regulation of Entry, *Quarterly Journal of Economics*. 2003; p 117-137.
7. Stanig P. Regulation of speech and media coverage of corruption: An empirical analysis of the Mexican press. *American Journal of Political Science*, 2015; 59: 175–193.

8. Numerato D. "Corruption and Public Secrecy: An ethnography of football match-fixing. Sage Journal, First Published September 25. 2016; 64 (5): 699-717.
9. Numerato D, Baglioni S. The dark side of social capital: An ethnography of sport governance. *International Review for the Sociology of Sport*. 2012; 47(5): 594-611.
10. Bures R. Why sport is not immune to corruption. *Transparency International Czech Republic. EPAS*; 2008; http://www.coe.int/t/dg4/epas/Source/Ressources/EPAS_INFO_Bures_en.pdf
11. Gorse S, Chadwick S. *Corruption in Sport: Implications for Sport Marketing*. Coventry: The Centre for the International Business of Sport. 2009; No(9): p 312-361.
12. Maennig, W. Corruption in International sports and sport management : Forms, tendencies , extent and countermeasures". *European Sports Management Quarterly*, 2005; 5(2): 187-205.
13. Numerato D. "The media and sports corruption: An outline of sociological understanding". *International Journal of sport Communication*. 2009; (2): p 261-273.
14. Kumarjah C, Sarangi S. "Does Social Media Reduce Corruption?" *Information Economics and Policy*, 2017. DOI: 10.1016/j.infoecopol. 2017; 04.001.
15. Mehdizadeh M. The content and professional review of the contents of seven non-governmental news agencies, *Media Quarterly, Proceedings of the Month 63. Media Research and Research Center*, 2005; No (3): P 126-127. [In Persian].
16. Gorse S, Chadwick S. *The prevalence of corruption in international sport: A statistical analysis*. Coventry: Centre for the International Business of Sport. 2011; (15): 249-341.
17. Masters, A. Corruption in sport: From the playing field to the field of policy. *Policy and Society*. 2015; 34(2): 111-123.
18. Paoli L., Donati A. *The Sports Doping Market: Understanding Supply and Demand, and the Challenges of Their Control* New York: Springer. 2013; P 21-57.
19. Pitsch W, Emrich E. The Frequency of Doping in Elite Sport - Results of a Replication Study. *International Review for the Sociology of Sport*. 2012; 47(5): 559-580.
20. Hill D. To fix or not to fix? How corruptors decide to fix football matches. *Global Crime* 2009a; 10(3): 157-177.
21. Peurala J. Match-manipulation in football, the challenges faced in Finland. *The International Sports Law Journal*. 2013; 13(4): 268-286.

22. Moriconi M. Corruption in Latin America, Stereotypes of Politicians and Their Implications for Affect and Perceived Justice. 2018; 9 (2): P 111-122.
23. Holden J, Rodenberg R. The sports bribery act: a law and economics approach. 2015; 42 (2): P 421-453.
24. Manning D. Common corruption of the mTOR signaling network in human tumors. 2008; 27 (10): p 43-51.
25. Carpenter K. Match-Fixing in London Olympic Year Scandals, Lessons & Policy Developments. Solicitor, LLP and LawInSport. 2012; P 40-45.
26. Clausen J, Bayle E, Giaouque D, Kaisa R, Grazia L, Siegfried N. Drivers of and Barriers to Professionalization in International Sport Federations. 2018; 25(2): p 212-49.
27. DellaPorta D. Social capital, beliefs in government and political corruption. In: Pharr, SJ, Putnam, RD (eds) Disaffected Democracies: What's Troubling the Trilateral Countries? 2000; p 202-228.
28. Bayle E, Rayner H. Sociology of a scandal: the emergence of 'FIFA gate'. 2016; P 593-611.
29. Namazai M. Investigating the applications of representation theory in management accounting. Journal of Social and Human Sciences, Shiraz University, 2005; 22 (2): 148-162. [In Persian].
30. Holmstrom B. "Moral Hazard and Observability", the Bell Journal of Economics, Spring, 1979; p 74-91.
31. Jensen M, Meckling W. "Theory of the firm: managerial behavior, agency costs and ownership structure", Journal of Financial Economics (October), 1976; p 305-360.
32. Thomas M, Meagher P. A corruption primer: An overview of concepts in the corruption literature, University of Maryland. 2004; No. 04-03.
33. Giulianotti R. Football: A Sociology of the Global Game. Cambridge: Polity Press. 1999; 25 (3): p 201-240.
34. Hill D. How gambling corruptors fix football matches. European Sport Management Quarterly. 2009b; 9(4): p 411-432.
35. Ashforth B, Anand V. The normalization of corruption in organization. Research in Organizational Behavior. 2003; 25 (3): P 1-52.

A Representation of Sport Corruption in Iran Media Space over the Past Ten Years (2007-2017)

Ali Naseri^{1*} - Zohreh Hasani²

1. Ph.D. Student of Sport Management, Faculty of Sport Sciences, Razi University, Kermanshah, Iran. 2. Assistant Professor of Sport Management, Faculty of Sport Sciences, Razi University, Kermanshah, Iran

(Received: 2018/10/27; Accepted: 2019/06/25)

Abstract

Sport corruption is defined as any illegal and immoral move that practically attempts to distort the outcome of an athletic approach to advance its material goals. To encounter this phenomenon, the role of the media is vital where contaminated faces are revealed through the representation of corruptive activities. Representation is the production of meaning through conceptual and language frameworks. The continuous flow of media representation from the real world strongly influences the perceptions and actions of the audience, because it is assumed that these representations are the reality themselves. The aim of this study was to investigate the representation of sport corruption in Iran media space. In this study, documentary method was used with a content analysis approach. Reports and news of corruptive activities reflected in the official media were analyzed from 2007 to 2017. The findings revealed 12 types of corruption in 24 different sport fields. From the perspective of communication, a part of the fight against corruption can be assigned to the media; the media that either keeps track of the cases and examples, or gives those who complain about corruption a chance to talk. In fact, this media teaches audiences that corruption is unacceptable and must be fought; thus it mobilizes public opinion against corruption.

Keywords

Athletes, corruption, media, representation, sport.

* Corresponding Author: Email: a.naseri@modares.ac.ir ; Tel: +989124594126